

ВШАНОВУЮЧИ ПАМ'ЯТЬ АКАДЕМІКА МИХАЙЛА ПЕТРОВИЧА ПАВЛОВСЬКОГО

18 січня 2013 року на 83-му році життя відійшов у вічність завідувач кафедри хірургії № 1 Львівського національного медичного університету імені Данила Галицького, доктор медичних наук, професор, академік НАМН України, двічі лауреат Державної премії України Михайло Петрович Павловський.

Уродженець м. Берестечка Волинської області, М.П. Павловський у 1954 році з відзнакою закінчив Львівський медичний інститут. Після закінчення клінічної ординатури працював ординатором клінічної лікарні Львівської залізниці, пізніше — завідувачем хірургічного відділення Львівської обласної клінічної лікарні. У 1959 році Михайло Петрович захистив кандидатську дисертацію «Портокавальні органоанастомози в хірургії цирозів печінки». Працюючи завідувачем клінічного відділення, а з 1964 року — асистентом кафедри факультетської хірургії, Михайло Петрович зайнявся складною проблемою клінічної ендокринології — хірургією надниркових залоз, й у 1970 році він захистив докторську дисертацію «Матеріали до хірургії надниркових залоз». У 1973 році М.П. Павловський очолив кафедру хірургії факультету вдосконалення лікарів, а з 1976 року завідував кафедрою факультетської хірургії Львівського національного медичного університету імені Данила Галицького. З 1981 до 1998 року М.П. Павловський — ректор Львівського державного медичного університету.

Діапазон наукової й практичної діяльності академіка М.П. Павловського був надзвичайно широким. У керованій ним клініці традиційно розвивається хірургія печінки й позапечінкових жовчних проток. Він по праву належить до піонерів, які розвивали в Україні хірургію портальної гіпертензії та хірургію надниркових залоз. Клініка стала

провідним центром лапароскопічної хірургії біліарної системи, продовжується вивчення проблем портальної гіпертензії, успішно розвиваються ендоскопічні малоінвазивні технології. Увагу вченого завжди привертала хірургія стравоходу, шлунка й товстої кишки. Багаторічні фундаментальні дослідження присвячені патоморфозу, методам консервативного й хірургічного лікування захворювань щитоподібної та прищитоподібних залоз, зокрема гіперпаратиреозу, автоімунних тиреоїдитів, вузлового, тиреотоксичного та рецидивного зоба, раку щитоподібної залози. Впроваджено відеолапароскопічні методи хірургічного лікування гормонально активних пухлин і склерокістозу яєчників, неплідності жінок. Міжнародне визнання отримали праці, присвячені алотрансплантації, особливо інтрапортальної, проблемам сучасного лікування діабетичної стопи.

М.П. Павловський — хірург найвищої кваліфікації. За роки професійної діяльності він особисто виконав близько 15 000 операцій, здобув заслужену повагу й вдячність тисяч хворих, яким повернув здоров'я й урятував життя.

Михайло Петрович — автор і співавтор майже 1000 наукових робіт, 15 монографій, 19 винаходів. Він підготував 17 докторів і 47 кандидатів медичних наук, створив наукову школу хірургів. Двічі, у 1986 та 2000 роках, йому разом зі співавторами було присуджено Державну премію України.

Ім'я Михайла Петровича Павловського широко відоме в Україні та за її межами, він був активним учасником з'їздів хірургів, гастроентерологів й ендокринологів України, багатьох міжнародних конгресів і конференцій, членом Європейської асоціації хірургів, почесним членом Польської академії медицини, почесним академіком Білорусь-

кої академії медичних наук, почесним професором Харківського національного медичного університету, Тернопільського державного університету імені І.Я. Горбачевського, ДУ «Інститут проблем ендокринної патології імені В.Я. Данилевського НАМН України» (Харків), членом Міжнародної академії медицини ім. Альберта Швейцера, лауреатом міжнародного академічного рейтингу популярності та якості «Золота Фортуна». М.П. Павловський був членом президії НАМН України (відділ клінічної медицини), заступником голови Асоціації хірургів України, членом правління Асоціації ендокринологів України, членом редакційної колегії багатьох медичних журналів України, у тому числі «Міжнародного ендокринологічного журналу». Нагороджений орденами «Знак Пошани», орденами «За заслуги» III і II ступенів, медалями М.І. Пирогова, Л. Ридигера, великою Золотою зіркою та Золотою медаллю Міжнародної академії медицини ім. Альберта Швейцера.

Ім'я Михайла Петровича Павловського знане в Україні й за її межами не тільки серед професіоналів, а й серед тисяч людей, яких він виховував, вчив, лікував. Вимогливість у поєднанні з природним гумором, терпінням і толерантністю, доброзичливе ставлення до колег, молодих лікарів, підтримка та сприяння у впровадженні новітніх технологій, вражаюча працелюбність створили особливий стиль стосунків у клініці, яку він багато років очолював.

Світлу пам'ять про хірурга від Бога, великого вченого, мудрого керівника, вчителя, талановиту людину назавжди збережуть у серцях тисячі врятованих ним пацієнтів, учні, колеги і друзі, ті, хто знав, любив, шанував і поважав Михайла Петровича Павловського.

**Редакційна колегія
«Міжнародного ендокринологічного
журналу»** □